

РЕШЕНИЕ

№ 8213

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 23.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9405** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на К. Р. М., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място] срещу Заповед № 375 от 19.07.2024 г. на мл. Инсп. С. С. при Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б.б от ЗДвП. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, поради което моли съдът да я отмени. Счита, че заповедта е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и на целта на закона. Счита също така, че оспорената заповед е нищожна. Претендира разноски.

Ответникът мл. Инсп. С. С. при Отдел "Пътна полиция" при СДВР редовно призван за производство оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

От фактическа страна:

Със Заповед № 375 от 19.07.2024 г. на мл. Инсп. С. С. при Отдел "Пътна полиция" при СДВР спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка

по чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС №[ЕИК],но не повече от осемнадесет месеца,считано от датата на отнемане. В заповедта е посочено,че на 19.07.24 год против К. М. е съставен АУАН № 1248067, затова,че около 22,25 часа в [населено място], на ул. „3009“ пред магазин Лабиринт, управлява автомобил с ДК [рег.номер на МПС] ,като отказва извършена проверка с техническо средство АТД 7510. Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 19.07.24г. Жалбата до съда е постъпила на дата 30.07.2024 г./понеделник/,поради което е и допустима.

От правна страна.

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в [АПК](#) преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – мл. Инсп. Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по [ЗДвП](#) съгласно приложената Заповед №513з-6400/07.07.23г. на Директора на СДВР.Ето защо и неоснователно е твърдението на жалбоподателя на нищожност на заповедта за налагане на ПАМ.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Доводите в жалбата за нарушение на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#) са основателни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства,въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият не стори това по

убедителен начин От притите писмени доказателства по преписката се установява следната фактическа обстановка- на 19.07.24 год против К. М. е съставен АУАН № 1248067, затова,че около 22,25 часа в [населено място], на ул. „3009“ пред магазин Лабиринт, управлява автомобил с ДК [рег.номер на МПС] ,като отказва извършена проверка с техническо средство АТД 7510.

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността,но не повече от осемнадесет месеца,считано от датата на отнемане в случаите на отказ да бъде тестван за установяване на употребата на наркотични вещества или да даде биологична проба за химическо изследване;От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи,че на дата на 19.07.24 год против К. М. е съставен АУАН № 1248067, затова,че около 22,25 часа в [населено място], на ул. „3009“ пред магазин Лабиринт, управлява автомобил с ДК [рег.номер на МПС] ,като отказва извършена проверка с техническо средство АТД 7510. Изискването на закона- чл.171 ал.1 т1 б.б от ЗДвП изисква прилагането на ПАМ да е свързано с кумулативния отказ на провереното лице както да бъде тествано с техническо средство за установяване на алкохол,така и да откаже да даде биологична проба за химическо изследване. Липсват доказателства, лицето да е получило талон за кръвна проба и да е отказало да даде такава.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, но не са спазени изискванията за неговата законосъобразност по [чл. 146 от АПК](#). Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона,но при неизяснена фактическа обстановка,която не отговаря на изискванията на чл.171 ал.1 т.1 от ЗДвП.За да се гарантира изпълнението на същата разпоредба е следвало да се отбележи получаването на талон за кръвни изследвания и съответно лицето да не е извършило и това изследване. От изложеното по горе става ясно,че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в противоречие с материалноправните разпоредби-чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП.

С оглед на всичко изложено по горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е основателно и същата следва да се отмени.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172 от ЗДвП.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. Р. М., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място] срещу Заповед № 375 от 19.07.2024 г. на мл. Инсп. С. С. при Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б.б от ЗДвП.

Решението е окончателно.